

2. Tại sao Chúa Giêsu chết?

Hiểu biết sâu sắc về sự vĩnh cửu

Có bao nhiêu bạn có bạn bè hoặc người thân đeo máy chém quanh cổ? Hoặc thậm chí có thể là một chiếc ghế điện? Nghe có vẻ vô lý phải không? Nhưng trong thế giới phương Tây, chúng ta có thường bắt gặp những người có một cây thập tự giá quanh cổ họ không? Chúng ta đã quá quen với việc nhìn thấy cây thập tự giá quanh cổ mọi người mà chúng ta không nghĩ về nó, nhưng cây thập tự giá cũng giống như một hình thức hành quyết như một máy chém hoặc một chiếc ghế điện. Tại sao người ta đeo thập tự giá? Thập tự giá là một trong những cách hành hình tàn khốc nhất từng được phát minh. Ngay cả người La Mã, không được biết đến với quyền con người của họ, đã bãi bỏ việc đóng đinh vào năm 337 sau Công nguyên vì cho rằng nó quá vô nhân đạo. Thập tự giá luôn được coi là biểu tượng của đức tin Kitô giáo, và một tỷ lệ cao của các Tin mừng là về cái chết của Chúa Giêsu. Phần lớn phần còn lại của Tân Ước có liên quan đến việc giải thích những gì đã xảy ra tại thập tự giá.

Khi sứ đồ Phao-lô đi đến Cô-rinh-tô, ông nói: " Tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jêsus Christ, và Đức Chúa Jêsus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự." (1 Cô-rinh-tô 2: 2). Khi chúng ta nghĩ về Winston Churchill, Ronald Reagan, Mahatma Gandhi hoặc Martin Luther King, chúng ta nghĩ về những gì họ đã làm trong cuộc sống của họ, cách họ ảnh hưởng đến xã hội bởi những gì họ đã làm. Tuy nhiên, khi chúng ta đọc Tân Ước, chúng ta tìm hiểu nhiều hơn về cái chết của Chúa Giêsu hơn là cuộc sống của Ngài. Chúa Giêsu, hơn bất kỳ người nào khác, đã thay đổi bộ mặt của lịch sử thế giới và được nhớ đến không phải vì cuộc sống của Ngài mà là cái chết của Ngài. Tại sao có sự tập trung như vậy vào cái chết của Chúa Giêsu? Sự khác biệt giữa cái chết của Ngài và cái chết của Công nương Diana, hay một trong những vị tử đạo hay anh hùng chiến tranh là gì? Tại sao Ngài chết? Điều đó đã đạt được những gì? Kinh thánh có ý nghĩa gì khi Tân Ước nói rằng Chúa Giêsu đã chết vì tội lỗi của chúng ta? Đây là một số câu hỏi chúng tôi muốn trả lời trong phiên hôm nay.

Vấn đề

Khi tôi còn trẻ, tôi thường nói chuyện với nhiều người trên cơ sở cá nhân hỏi họ về mối quan hệ của họ với Chúa, hy vọng có cơ hội nói với họ về những gì Chúa Giêsu đã làm cho họ. Thường

thì họ sẽ nói với tôi rằng họ không cần Chúa Kitô, rằng cuộc sống của họ đầy đủ, trọn vẹn và hạnh phúc. "Tôi cố gắng sống một cuộc sống tốt," họ nói, "và có lý do để nghĩ rằng khi tôi chết, có lẽ tôi sẽ ổn vì tôi đã sống một cuộc sống tốt." Điều họ đang nói là họ không cần Đấng Cứu Rỗi vì thiếu nhận thức rằng họ có bất cứ điều gì để được cứu. Không có sự đánh giá cao và tình yêu dành cho Đấng Cứu Rỗi bởi vì họ chưa bao giờ bị thuyết phục về cảm giác tội lỗi và nổi loạn cá nhân của họ trước một Thiên Chúa thánh thiện. Tuy nhiên, tất cả chúng ta đều có một vấn đề: cho tất cả mọi người đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời (Rô ma 3:23).

Tôi không biết về bạn, nhưng tôi thấy thật khó để nói, "Tôi đã sai. Xin hãy chấp nhận lời xin lỗi của tôi." Tôi có xu hướng nhanh chóng đổ lỗi cho người khác và chậm chấp nhận rằng tôi sai. Vợ tôi biết rằng tôi có một định hướng nhảy béc ở trên biển như một ngư dân buôn bán trong nhiều năm khi tôi còn trẻ. Một người học cách điều hướng theo tiến trình của mặt trời. Nhưng cứ thỉnh thoảng tôi lại rối tung lên và thấy rằng tôi đang đi về phía Bắc khi tôi nghĩ rằng mình đang đi về phía Tây. Nhưng thật khó để tôi thừa nhận rằng tôi đã hiểu sai. Có ai khác cảm thấy khó khăn khi nói rằng bạn đã sai?

Nếu chúng ta thành thật, tất cả chúng ta phải thừa nhận rằng chúng ta làm những điều mà chúng ta biết là sai. Nhiều người không thể chấp nhận sự thật rằng họ có thể đổ lỗi hoặc thậm chí một phần để đổ lỗi. Hiện tượng bất thường này được chúng tôi chú ý khi mọi người điền vào mẫu đơn yêu cầu tai nạn của họ cho một vụ tai nạn xe hơi. Đó là ví dụ hoàn hảo về việc mọi người không thể chấp nhận ngay cả mức độ trách nhiệm nhỏ nhất. Như chương trình sau đây, một số tài xế khăng khăng đổ lỗi cho người khác về những gì, nhiều khả năng là lỗi của chính họ. Dưới đây là một số ví dụ khác từ không thắng, không yêu cầu phí:

- "Tôi coi không có phương tiện nào để đổ lỗi, nhưng nếu một trong hai để đổ lỗi thì đó là một chiếc khác."
- "Đang tiến đến cột điện rất nhanh. Tôi đã cố gắng vượt ra khỏi vị trí đứng của nó tới khi nó chạm vào mặt của tôi."
- "Các anh chàng ở khắp mọi nơi trên đường. Tôi đã phải quay cuồng nhiều lần trước khi tôi đánh anh ta."
- "Một chiếc xe vô hình lao ra khỏi đường, đâm vào xe của tôi và biến mất."

- "Tôi va chạm với một chiếc xe tải đứng yên ở đường khác."
- "Về nhà, tôi lái xe vào nhầm nhà và va chạm với một cái cây mà tôi chưa từng thấy trước đó."
- "Tôi đã lái xe được 40 năm khi ngủ gật tại bánh xe và gặp tai nạn."

Đối với bất cứ ai đưa ra tuyên bố sau đây về hình thức tai nạn của họ, việc tranh cãi xem nhà vệ sinh, thợ cơ khí hay giáo viên tiếng Anh sẽ là giải pháp tốt nhất. Tôi sẽ để bạn quyết định:

"Tôi đang trên đường đến chỗ bác sĩ thì gặp rắc rối ở phía sau khi tôi nhường chỗ khiến tôi gặp tai nạn."

Để mọi người hiểu được sự cần thiết của họ về Đấng Cứu Rỗi, chúng ta phải quay lại và xem xét vấn đề quan trọng nhất, mà mọi người đang đọc nghiên cứu này phải đối mặt. Vấn đề là tất cả chúng ta đã phạm tội và thiếu mất sự vinh hiển của Thiên Chúa. Một người nói với tôi rằng anh ta sẽ ổn khi đến cuối đời, vì anh ta đã giúp hai người thoát khỏi một vụ tai nạn máy bay trước khi nó nổ tung, và anh ta đã cứu mạng họ. Khi tôi hỏi anh ta sẽ làm gì về tội lỗi của mình, anh ta nói với tôi rằng anh ta chưa bao giờ phạm tội. Anh ta bị lừa dối khi nghĩ rằng lập trường đạo đức của anh ta tốt hơn hầu hết, và vì cuộc sống của anh ta tốt hơn hầu hết, anh ta sẽ ổn cả trong Ngày phán xét, khi Chúa sẽ đưa tất cả mọi người đến để giải quyết những gì họ đã làm.

Hầu hết mọi người đánh giá bản thân bằng cách nhìn vào cuộc sống của những người khác. Hãy để tôi cố gắng giải thích điều tôi muốn nói: Hãy tưởng tượng tôi đang ở trong căn phòng nơi bạn đang đọc những ghi chú này và chỉ vào bức tường gần nhất với bạn, nếu tôi nói với bạn rằng một trong những bức tường gần bạn đại diện cho quy mô của tất cả những người đã từng sống? Hãy tưởng tượng rằng người xấu nhất ở dưới cùng và đỉnh của bức tường đại diện cho những người tốt nhất và chính trực nhất. Bạn sẽ đặt ai ở phía dưới? Nhiều người sẽ nói, Adolf Hitler, Josef Stalin, hoặc có thể là Saddam Hussein, hoặc thậm chí là ông chủ của họ! Ha! Bạn sẽ đặt ai lên hàng đầu? Có lẽ bạn sẽ nói, mẹ Theresa, Công nương Diana, Martin Luther King hay Billy Graham có lẽ. Tôi nghĩ rằng bạn sẽ đồng ý rằng tất cả chúng ta sẽ ở đâu đó trên bức tường Keith Keith Thomas sẽ ở dưới đó và có thể bạn sẽ cao hơn.

Chà, bạn nghĩ tiêu chuẩn là gì mà chúng ta phải đạt được? Nhiều người trong chúng ta có thể trả lời rằng trần nhà sẽ là tiêu chuẩn, được coi là tốt nhất của nhân loại ở trên đó. Nhưng đó không phải là những gì Kinh thánh nói rằng là tiêu chuẩn. Đoạn văn trong Kinh thánh mà chúng ta vừa

xem báo cáo rằng tiêu chuẩn là vinh quang của Thiên Chúa, đó là lý tưởng vinh quang để sống của Chúa Giêsu Kitô. Biện pháp không phải là trần của căn phòng này mà là bầu trời. Không ai trong chúng ta đạt được tiêu chuẩn về sự công bình của Đức Chúa Giê-su Christ. Tất cả chúng ta đều không đạt được mục tiêu, đó là điều mà tội lỗi có nghĩa là rơi xuống. Từ Hy Lạp được dịch sang từ tiếng Anh "sin", là từ Harmatia, một từ mượn từ bản cung. Nếu bạn không thể bắn trúng mũi tên của mục tiêu bằng mũi tên của mình, bạn sẽ không đạt được sự hoàn hảo. Tôi nghĩ rằng tất cả mọi người trong chúng ta đã giảm dấu hiệu. Không ai trong chúng ta đủ tốt, chúng ta đã từng thất bại! Nếu chúng ta so sánh bản thân với những tên cướp có vũ trang hoặc những kẻ quấy rối trẻ em hoặc thậm chí là hàng xóm của chúng ta, chúng ta có thể nghĩ rằng chúng ta đi khá tốt, nhưng khi chúng ta so sánh mình với Jesus Christ, chúng ta sẽ thấy chúng ta nghiệt ngã như thế nào.

Somerset Maugham đã từng nói, “Nếu tôi đã viết ra mọi suy nghĩ mà tôi từng nghĩ và mọi hành động tôi từng làm, những người đàn ông sẽ gọi tôi là một con quái vật đòi trụ”. Bản chất của tội lỗi là một cuộc nổi loạn chống lại Thiên Chúa (Sáng thế ký 3), và kết quả là chúng ta bị cắt đứt khỏi Ngài. Giống như Prodigal Son (Lu-ca 15), chúng ta thấy mình cách xa nhà Cha với cuộc sống bừa bộn. Một số người sẽ nói rằng, Nếu tất cả chúng ta đều ở trên cùng một chiếc thuyền, điều đó có thực sự quan trọng không? Câu trả lời là, vâng, nó có vấn đề vì hậu quả của tội lỗi trong cuộc sống của chúng ta, có thể được tóm tắt dưới bốn tiêu đề, ô nhiễm tội lỗi, sức mạnh của tội lỗi, hình phạt của tội lỗi và phân chia tội lỗi.

1) Sự ô uế của tội lỗi.

20 Ngài lại phán: “Điều gì ra từ con người mới làm ô uế con người. 21 Vì từ bên trong, từ lòng người mà sinh ra những ác ý như: tà dâm, trộm cướp, giết người, 22 ngoại tình, tham lam, độc ác, dối trá, phóng túng, ganh tị, vu khống, kiêu ngạo, ngông cuồng.²³ Tất cả những điều xấu ấy đều xuất phát từ bên trong và làm cho con người ô uế” (Mác 7:20-23).

Bạn có thể nói, “tôi không làm hầu hết những điều này”. Nhưng một trong số họ là đủ để làm xáo trộn cuộc sống của chúng ta. Chúng ta có thể ước rằng Mười điều răn giống như một bài kiểm tra, trong đó chúng ta chỉ phải cố gắng thực hiện bất kỳ ba điều gì trong số đó. Nhưng Tân Ước nói rằng nếu chúng ta vi phạm bất kỳ phần nào của Luật, chúng ta có tội phá vỡ tất cả (Giacơ 2:10). Một tội lỗi là đủ để làm ô uế cuộc sống của bạn và ngăn cản bạn khỏi sự hoàn hảo của

thiên đàng. Ví dụ, không thể có một hồ sơ lái xe "thật sự trong sạch ". Hoặc là nó trong sạch, hoặc là không. Một hành vi phạm tội lái xe ngăn chặn nó là một hồ sơ trong sạch. Hoặc khi cảnh sát ngăn bạn tăng tốc, bạn không nói với anh ta rằng bạn đã không vi phạm bất kỳ luật nào khác của đất đai và mong muốn thoát ra. Một hành vi vi phạm giao thông có nghĩa là bạn đã vi phạm pháp luật. Vì vậy, đó là với chúng ta. Một hành vi phạm tội làm cho cuộc sống của chúng ta ô uế. Chẳng hạn, có bao nhiêu vụ giết người để trở thành một kẻ giết người? Chỉ có một, tất nhiên; Có bao nhiêu lời nói dối mà một người cam kết trước khi anh ta trở thành kẻ nói dối? Một. Một người phạm tội phải cam kết bao nhiêu tội lỗi trước khi trở thành tội nhân? Một lần nữa, câu trả lời duy nhất là một. Một hành vi phạm tội làm cho cuộc sống của chúng ta ô uế.

2) Sức mạnh của tội lỗi.

Chúa Giê-su đáp, “Thật, Ta bảo thật các ngươi, ai phạm tội là nô lệ cho tội lỗi” (Giăng 8:34).

Những điều chúng ta làm sai có một sức mạnh gây nghiện. Khi tôi đang sử dụng ma túy, nhiều lần tôi sẽ nhận thức được chúng đã hủy hoại cuộc sống của tôi như thế nào, nhưng chúng đã giữ tôi lại. Tôi đã cố gắng hai hoặc ba lần để ném chúng đi, nhưng luôn quay lại và mua thêm. Mọi người sẽ nói với bạn rằng cần sa không có sức mạnh gây nghiện, nhưng tôi không thấy vậy; Tôi không thể có được tự do cho đến khi tôi trao cuộc sống của mình cho Chúa Kitô. Cũng có thể là một người nghiện rượu hoặc nghiện tính khí thất thường, đố kỵ, kiêu ngạo, tự hào, ích kỷ, vụ không hoặc vô đạo đức về tình dục. Chúng ta có thể trở nên nghiện các kiểu suy nghĩ hoặc hành vi, mà theo cách riêng của chúng ta, chúng ta không thể phá vỡ. Đây là chế độ nô lệ mà Chúa Giêsu nói đến. Những việc chúng ta làm, những tội lỗi mà chúng liên quan đến mình, có một quyền lực đối với chúng ta khiến chúng ta trở thành nô lệ cho chúng.

Giám mục J.C. Ryle, cựu giám mục của Liverpool, đã từng viết:

Mỗi và mọi tội lỗi đều có đám đông của những tù nhân bất hạnh bị trói tay và chân trong xiềng xích. Các tù nhân khốn khổ đôi khi khoe khoang rằng họ đang tự do không có như nô lệ. Tội lỗi thực sự là khó khăn nhất cho tất cả người đốc công. Khốn khổ và thất vọng trên đường đi, tuyệt vọng và địa ngục cuối cùng là những đồng tiền lương duy nhất mà tội lỗi phải trả cho những người hầu của mình.

3) Hình phạt cho tội lỗi.

Tiền công của tội lỗi là sự chết (Rô ma 6:23)

Một trong những điều thường khiến tôi cầu nguyện là tin tức. Khi tôi nghe về một người mẹ cố tình giết chết hoặc lạm dụng con mình, tôi muốn công lý. Khi tôi bị kẹt xe, và những chiếc ô tô đang bay bên lề đường mà chỉ có cảnh sát và phương tiện khẩn cấp được phép đi, tôi tức giận và mong mỗi những kẻ lừa đảo hệ thống bị bắt. Nhưng khi tôi đi làm bị muộn, và tôi tăng tốc cố gắng đến cuộc họp nhân viên đúng giờ, thì đó là một vấn đề khác, tôi không muốn công lý, tôi muốn thương xót và ân sủng. Tôi muốn cảnh sát buông tôi ra. Tôi đoán tôi là một kẻ đạo đức giả! Chúng ta có quyền cảm thấy rằng tội lỗi phải bị trừng phạt. Luật pháp ở đó để hướng dẫn chúng ta sống cuộc sống của mình một cách chính xác, mọi người nên bị trừng phạt vì tội lỗi của họ. Tội lỗi của chúng ta sẽ kiếm được tiền lương giống như công việc của chúng ta hàng tuần xứng đáng với mức lương. Chủ nhân của chúng ta sẽ trả cho chúng ta những gì chúng ta xứng đáng bằng những gì chúng ta đã làm với mức lương của chúng ta. Theo cách tương tự, Thiên Chúa, trong công lý của Ngài, phải cho chúng ta tiền lương mà chúng ta kiếm được bằng cuộc sống tội lỗi tách khỏi Thiên Chúa vĩnh cửu, một trạng thái mà Kinh thánh gọi là Địa ngục. Tiền công của tội lỗi là cái chết, đó là sự tách rời khỏi Thiên Chúa vĩnh cửu.

4) Phân vùng tội lỗi

Chắc chắn tay Đức Chúa chẳng trở nên ngắn mà không cứu được; tai Ngài cũng chẳng nặng nề mà không nghe được đâu. Nhưng ấy là sự gian ác các người làm xa cách mình với Đức Chúa Trời; và tội lỗi các người đã che khuất mặt Ngài khỏi các người, đến nỗi Ngài không nghe các người nữa. (Ê-sai 59:1).

Khi Paul nói rằng tiền công của tội lỗi là cái chết, cái chết mà anh ta nói đến không chỉ là vật chất. Tiên tri Ê-sai nói rằng tội lỗi ngăn cách chúng ta với Thiên Chúa. Đó là một cái chết thuộc linh, dẫn đến sự cô lập vĩnh viễn khỏi Thiên Chúa. Sự cắt đứt với Thiên Chúa này là điều mà chúng ta trải nghiệm trong cuộc sống này, mỗi chúng ta đều cảm thấy xa cách Chúa vì tội lỗi của chúng ta, nhưng đây cũng sẽ là một thực tế khi chúng ta vượt qua cái chết vào cuộc sống thực ngoài thế giới này. Những điều chúng ta làm sai gây ra rào cản này.

Giải pháp

Tất cả chúng ta đều cần một Đấng Cứu Rỗi để giải thoát chúng ta khỏi hậu quả của tội lỗi của cuộc đời chúng ta. Đại pháp quan (hay gọi là Ngài Đồng lý văn phòng) ở Anh, Lord Mackay of Clashfern, đã viết:

“Chủ đề trung tâm của đức tin của chúng ta là sự hy sinh của chính mình bởi Chúa Jesus Christ trên thập tự giá vì tội lỗi của chúng ta. Sự đánh giá của chúng ta về nhu cầu của chúng ta càng lớn, tình yêu của chúng ta đối với Chúa Jesus càng lớn mong muốn được phục vụ Ngài.”

Tin lành của Cơ đốc giáo là Thiên Chúa đã nhìn thấy tình trạng khó khăn mà mỗi người chúng ta đang gặp phải, và đã thực hiện các bước để giải quyết vấn đề. Giải pháp của Ngài là thay thế cho tất cả chúng ta. Thiên Chúa đã xuống trong con người của Chúa Giêsu, Chúa Kitô, để chiếm lấy vị trí của chúng ta, một cái gì đó mà John Stott, tác giả của nhiều cuốn sách, gọi là tự thay thế của Chúa. Sứ đồ Phi-e-rơ mô tả nó như vậy:

Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gổ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình; lại nhân những lần đòn của Ngài mà anh em đã được lành (1 Phi-e-rơ 2:24).

1) Sự tự thay thế của Thiên Chúa

Tự thay thế có nghĩa là gì? Trong cuốn sách Miracle on the River Kwai, Ernest Gordon kể câu chuyện có thật về một nhóm tù nhân chiến tranh làm việc trên tuyến đường sắt Miến Điện trong Thế chiến thứ hai. Vào cuối mỗi ngày, các công cụ được thu thập từ bữa làm việc. Có một lần, một lính canh Nhật Bản hét lên rằng một cái xẻng bị mất tích và yêu cầu được biết người đàn ông nào đã lấy nó. Anh ta bắt đầu nổi cơn thịnh nộ, lao vào cơn thịnh nộ hoang tưởng và ra lệnh cho bất cứ ai có tội phải bước tới. Không ai di chuyển. "Tất cả chết! Tất cả chết!" anh ta hét lên, chồm lên và nhắm khẩu súng vào tù nhân. Đúng lúc đó, một người đàn ông bước tới, và người bảo vệ đã đâm chết anh ta bằng khẩu súng trường trong khi anh ta im lặng đứng để chú ý. Khi họ trở lại trại, các công cụ được đếm lại và không có cái xẻng nào bị mất. Người đàn ông đó đã đi về phía trước như một sự thay thế để cứu những người khác. Cũng vậy, Chúa Giêsu đã tiến lên và thỏa mãn công lý bằng cách chết thay chúng ta.

2) Sự đau khổ của Thập tự giá

Chúa Giêsu là người thay thế chúng ta. Ngài chịu đựng sự đóng đinh cho chúng ta. Cicero mô tả việc đóng đinh là "sự tra tấn tàn khốc và ghê tởm nhất". Chúa Giêsu đã bị tước và bị trói vào một bài viết. Ngài nổi bần bật với bốn hoặc năm miếng da đan xen với xương và răng cưa sắc nhọn. Eusebius, nhà sử học nhà thờ thế kỷ thứ ba, đã mô tả sự lơ lửng của người La Mã trong các thuật ngữ này: "các tĩnh mạch của người đau khổ được đặt trần, và các cơ bắp, gân và ruột của nạn nhân đã bị phơi nhiễm." Sau đó, anh ta được đưa đến Praetorium, sân La Mã bên trong pháo đài, nơi một vương miện gai được đẩy lên đầu anh ta. Anh ta bị một nhóm quân binh gồm 600 người chế giễu và đánh vào mặt và đầu. Sau đó, Ngài bị buộc phải mang một thanh ngang nặng nề trên vai chảy máu cho đến khi Ngài ngã gục xuống, và Simon của Cyrene đã bị buộc phải mang nó cho Ngài.

Khi họ đến nơi bị đóng đinh, Ngài lại bị lột trần truồng, đặt trên thập tự giá và những chiếc đinh sáu inch được đưa vào cẳng tay của Ngài, ngay phía trên cổ tay. Đầu gối của Ngài bị xoắn sang một bên để mắt cá chân có thể bị đóng đinh giữa xương chày và gân Achilles. Ngài được nhấc lên trên thập tự giá, sau đó được cắm vào một cái ô trên mặt đất. Ở đó, Ngài bị bỏ lại trong cái nóng dữ dội và cơn khát không thể chịu nổi, tiếp xúc với sự chế giễu của đám đông. Ngài bị treo ở đó trong nỗi đau không thể tưởng tượng trong sáu giờ trong khi sự sống của Ngài dần dần cạn kiệt. Tuy nhiên, phần tồi tệ nhất không phải là chấn thương thể xác, thậm chí là nỗi đau cảm xúc khi bị thế giới từ chối và bỏ rơi bởi người thân hữu của Ngài, mà là nỗi đau đớn về tinh thần khi bị tách khỏi Cha khi Ngài đã mang những tội lỗi cho chúng ta.

Vì công việc của Chúa Giêsu đã hoàn thành trên thập tự giá, thanh toán đầy đủ cho những gì tội lỗi của bạn, giờ đây, Thiên Chúa có thể ban cho những người sẽ nhận được nó, xin ân xá đầy đủ. Chúa cho chúng ta thấy rằng Ngài không xa cách với đau khổ. Chúa Kitô đã lấy tất cả và hơn nhiều người trong chúng ta xứng đáng với chính Ngài. Ngài chết thay cho chúng ta và cho chúng ta. Trên thập giá, Thiên Chúa đã tiết lộ tình yêu của Ngài dành cho chúng ta.

Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian, đến nỗi đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời. (Giăng 3:16).

Kết quả

Thánh thư cho chúng ta bốn hình ảnh để mô tả những gì Chúa Giêsu đã làm cho chúng ta trên thập tự giá:

21 Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp;²² tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết,²³ vì mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời,²⁴ và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ,²⁵ là Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy. Ngài đã bày tỏ sự công bình mình như vậy, vì đã bỏ qua các tội phạm trước kia,²⁶ trong buổi Ngài nhậm nhục; tức là Ngài đã tỏ ra sự công bình Ngài trong thời hiện tại, tỏ ra mình là công bình và xưng công bình kẻ nào tin đến Đức Chúa Jêsus (Rô-ma 3: 21-26).

1) Hình ảnh đầu tiên là từ Đền thờ:

Đấng Đức Chúa Trời đã lập làm của lễ chuộc tội, bởi đức tin trong huyết Đấng ấy (Rô ma 3:25).

Trong Cựu Ước, các luật rất đặc biệt đã được đặt ra về cách xử lý tội lỗi. Có cả một hệ thống hy sinh, điều đó chứng tỏ sự nghiêm trọng của tội lỗi và sự cần thiết phải tẩy sạch nó. Trong một trường hợp điển hình, tội nhân sẽ lấy một con vật. Con vật gần như hoàn hảo nhất có thể. Tội nhân sẽ đặt tay lên con vật và thú nhận tội lỗi của mình đối với nó. Do đó, tội lỗi đã được nhìn thấy để truyền từ tội nhân sang động vật, sau đó sẽ bị giết. Đây chỉ là một bức tranh cho tất cả chúng ta rằng tội lỗi có nghĩa là cái chết, và lối thoát duy nhất là cái chết của người thay thế. Đây là lý do tại sao John the Baptist, khi nhìn thấy Chúa Giê-su sắp khóc, “Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi. (Giăng 1:29).

2) Hình ảnh thứ hai là từ chợ

và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình nhưng không, bởi sự chuộc tội đã làm trọn trong Đức Chúa Jêsus Christ (Rô ma 3:24).

Nợ không phải là một vấn đề giới hạn cho đến ngày nay; đó là một vấn đề trong thế giới cổ đại là tốt. Nếu ai đó có các khoản nợ nghiêm trọng, cách duy nhất của họ là bán chính họ hoặc những người mà họ đang nợ để buộc họ phải bán để trả nợ. Giả sử một người bị đẩy ra chợ giống như anh ta đang được bán và được hỏi giá. Giả sử người đó sau khi trả được nợ và để anh ta tự do, anh ta sẽ tự chuộc anh ta. Tương tự như vậy, Chúa Giê-su đã trả "phí chuộc lỗi" để mua chúng ta khỏi sự tội lỗi làm nô lệ của Sa-tan.

3) Hình ảnh thứ ba là từ Tòa án.

Chúng ta, “và họ nhờ ân điển Ngài mà được xưng công bình” (Rô ma 3:24).

Paul sử dụng những từ ngữ được “biện minh một cách tự do”. Sự biện minh là một thuật ngữ hợp pháp. Nếu bạn đã ra tòa và được tha bổng, bạn đã được biện minh. Hai người đã cùng nhau đi học và đại học và phát triển một tình bạn thân thiết. Cuộc sống tiếp tục, và cả hai đã đi con đường khác nhau và mất liên lạc. Một người tiếp tục trở thành thẩm phán, trong khi người còn lại có cái kết là một tên tội phạm. Một ngày tội phạm xuất hiện trước thẩm phán. Anh ta đã phạm một tội mà anh ta đã nhận tội. Thẩm phán đã nhận ra người bạn cũ của mình và phải đối mặt với một tình huống khó xử. Ông là một thẩm phán, vì vậy ông phải công bằng; anh ta không thể để anh bạn rời đi.

Mặt khác, anh ta không muốn trừng phạt người đàn ông đó, vì anh ấy yêu anh ta. Vì vậy, anh ta nói với bạn mình rằng anh ta sẽ phạt anh ta hình phạt chính xác cho hành vi phạm tội. Đó là công lý. Sau đó, ông từ vị trí giám khảo và viết một tấm séc cho số tiền phạt. Anh ta đưa nó cho bạn mình, nói rằng anh ta sẽ trả tiền phạt cho anh ta. Đó là tình yêu.

Đây là một minh họa về những gì Thiên Chúa đã làm cho chúng ta. Trong công lý của Ngài, Ngài phán xét chúng ta vì chúng ta có tội, nhưng sau đó, trong tình yêu của Ngài, Ngài đã xuống trong con người của Ngài, Chúa Jêsus và trả hình phạt cho chúng ta. Theo cách này, Ngài vừa là 'vừa' (trong đó Ngài không cho phép kẻ có tội không bị trừng phạt) và là người biện minh - Rô-ma 3:26 (bằng cách đó tự mình chịu hình phạt, trong chính Con của Ngài, Ngài cho phép chúng tôi đi một cách tự do).

Hình minh họa được sử dụng không phải là một chính xác vì ba lý do. Đầu tiên, hoàn cảnh của chúng ta tồi tệ hơn nhiều. Hình phạt mà chúng ta đang phải đối mặt không chỉ là phạt tiền, mà là cái chết, không chỉ là cái chết về thể xác mà là sự tách biệt khỏi tác giả của sự sống chết về mặt tinh thần. Thứ hai, mối quan hệ gần gũi hơn. Đây không chỉ là hai người bạn: đó là Cha của chúng ta trên thiên đàng yêu thương chúng ta hơn bất kỳ cha mẹ trần gian nào yêu con mình. Thứ ba, cái giá phải trả là đáng kể hơn: nó không phải là tiền của Chúa, mà là Con trai và một người duy nhất của Ngài đã phải trả giá cho tội lỗi. Đó không phải là một bên thứ ba vô tội mà chính Chúa là người cứu chúng ta.

4) Hình ảnh thứ tư là từ Ngôi nhà

...đó là rao truyền rằng qua Đấng Ki-tô, Đức Chúa Trời khiến thế gian hòa thuận lại với Ngài mà không kể đến tội lỗi của họ (2 Cô-rinh-tô 5:19).

Điều gì đã xảy ra với Con trai hoang đàng có thể xảy ra với mỗi chúng ta. Thiên Chúa đã hòa giải chúng ta với chính Ngài và đặt tội lỗi của chúng ta ra khỏi chúng ta nếu chúng ta nhận được món quà tình yêu và ân sủng của Ngài. Ngài đã chiếm lấy vị trí của bạn để Ngài có thể tự do tha thứ cho bạn. Bạn sẽ chấp nhận ân điển của Ngài?

Vào năm 1829, một người đàn ông ở Philadelphia tên là George Wilson đã cướp Dịch vụ thư của Hoa Kỳ, giết chết một người nào đó trong quá trình này. Wilson đã bị bắt, đưa ra xét xử, bị kết tội và bị kết án treo cổ. Một số người bạn đã can thiệp thay mặt anh ấy và cuối cùng đã có thể xin ân xá từ anh ấy từ Tổng thống Andrew Jackson. Nhưng, khi được thông báo về điều này, George Wilson đã từ chối chấp nhận sự tha thứ! Cảnh sát trưởng không sẵn lòng ban hành bản án vì làm thế nào anh ta có thể treo cổ một người đàn ông được ân xá? Một lời kêu gọi đã được gửi đến Tổng thống Jackson. Tổng thống bối rối đã chuyển sang Tòa án Tối cao Hoa Kỳ để quyết định vụ việc. Chánh án Marshall phán quyết rằng ân xá là một mảnh giấy, giá trị của nó phụ thuộc vào sự chấp nhận của người đó. Khó có thể cho rằng một người dưới bản án tử hình sẽ từ chối chấp nhận ân xá, nhưng nếu nó bị từ chối, thì đó không phải là ân xá. George Wilson phải bị treo cổ. Vì vậy, George Wilson đã bị xử tử, mặc dù ân xá của anh nằm trên bàn của cảnh sát trưởng. Bạn sẽ làm gì với sự tha thứ đầy đủ được cung cấp cho bạn bởi Chánh án Tư pháp Thần vũ trụ?

Còn bạn thì sao, bạn đọc thân mến, đã đến lúc bạn cầu nguyện với Chúa yêu bạn và đã làm cho bạn được tha thứ cho tội lỗi của mình. Có lẽ bạn muốn cầu nguyện lời cầu nguyện này một cách chân thành:

Cầu nguyện: Lạy Cha Thiên Thượng, con xin lỗi vì những điều con đã làm sai trong đời. (Hãy dành một vài phút để cầu xin sự tha thứ của Ngài cho bất cứ điều gì đặc biệt là theo lương tâm của bạn.) Xin hãy tha thứ cho con. Bây giờ con chuyển từ mọi thứ mà con biết là sai. Cảm ơn Ngài rằng Ngài đã gửi Con của Ngài, Chúa Giê-su, chết trên thập tự giá cho con để con được tha thứ và giải thoát. Từ giờ con sẽ theo và vâng lời Ngài là Chúa của con. Cảm ơn Ngài rằng bây giờ Ngài cho con món quà của sự tha thứ và món quà của Thánh Linh của Ngài. Bây giờ con nhận được món quà đó. Hãy đi vào cuộc sống của con; Con muốn được ở bên Ngài mãi mãi. Con

yêu cầu những điều này trong tên và thẩm quyền của Chúa Giê-su Kitô, Chúa của chúng tôi.
Amen.

Nhiều suy nghĩ của nghiên cứu này là từ Khóa học Alpha của Nicky Gumbel. Tôi muốn giới thiệu cuốn sách của ông, Câu hỏi về cuộc sống, được in bởi Nhà xuất bản Kingsway.

Chuyển thể bởi Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com